

A Budapesti – Budafoki Református Egyházközség

2010. advent

Ádventi figyelés

„és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.”

A legkarácsonyibb ige gyermekkorom óta a Lukács története, kiváltképpen ez a mondata. Miért ádventkor figyelünk rá? Azért, mert ádvent karácsonyról szól, az érkezőről, a messiási gyermekről, Isten ígéreteinek beteljesedéséről.

A várakozás végeredménye a betlehemi történet a kívül maradt isteni gyermekkel. Ha neki nincs helye, akkor rosszul várták, akkor nem azt várták, aki megérkezett. Ő híven megérkezett, de nem fogadták. Ez az ádvent csődje: várjuk és nem fogadjuk. Vajon csupán játék-e ez a szavakkal? Biztosan nem az. Jól tesszük, ha végig gondoljuk, hogy kit, vagy mit várunk életünk során. Legtöbbször a „mit”, anyagiakat, egy kis könnyebbséget, kevesebb pénzügyi gondot, egy kis vásárlóerőt, nyugalmat, bonyodalommentesebb életet. Olyan nagy kérés, elvárás ez? Nem várunk hatalmas szerencsét, milliókat, hírnevet és más hasonlókat, legfeljebb mindezekből egy csipetnyit, mint a fűszerből, s máris ízesebb az élet. Jézus mindennek az ura, teljessége. Mindezt várták akkor is, de őt nem fogadták. Az ádvent ideje arra való, hogy megfordítsuk, azaz a helyére tegyük azt, ami kifordult önmagából: az Úr Jézus Krisztust várjuk, neki készítünk helyet a szívünkben, lelkünkben,

csendes perceinkben, imádságainkban, hogy elő ne fordulhasson az, hogy megérkezik a fényes ünnep, a sok örvendező testvér, rokon, ajándékokat kapunk, finomakat eszünk, csak éppen nem fogadjuk őt. A „mi” helyett egyszer a „ki” kerüljön a figyelmünk középpontjába. A többi amúgy is jelen lesz, amúgy is el kell végezni az ünnepi feladatokat. De a figyelem fókuszában legyen az érkező gyermek, a testet öltött ige.

Komoly, nagy szellemi-lelki feladat ez, eljutni az ádvent üzenetéhez és megélni az ünneplésben azt, amit talán soha eddig: nem a kívül maradt gyermeket ünnepeljük, hanem a belül lévő, akinek gondosan és szeretettel készítettük ádventben a helyet.

Nagy Péter

Az utóbbi öt hét eseményei gyülekezetünkben

Az **október 31-i**, vasárnapi istentisztelet kertében két testvérünk – Gyenes Krisztina és Orehovszky Györgyné – részesült felnőtt kereszttségbe, s tett bizonyosságot hitéről. Az istentisztelet végén a cserkészek emlékeztek meg a csapat tíz évvel ezelőtti újraalakulásáról. Ebből az alkalomból a gyülekezeti teremben a csapat életét bemutató fotókiállítás nyílt. 18 órától az evangélikus testvéreinkkel közösen hallgattuk Brebovszkyné Pintér Márta Semper reformanda című előadását az egyház folyamatos megújulásáról Az este szeretetvendégséggel ért véget.

A **november 6-ra** meghirdetett templomtakarítás-partyn 40-50 ember serénykedett a külső-belső csinosításon. Köszönjük mindnyájuk munkáját. Este 18 órától a vesperán készülhettünk a másnapi úrvacsorás istentiszteletre. Vegyünk részt minél többen ezen az alkalmon.

November 5-7. között tartották a református Házas Hétfégét a Baár-Madas Gimnázium Kollégiumában, melyen gyülekezetünkbeli négy házaspár és néhány segítő vett részt.

November 13-án, szombaton délután kis létszámú, de lelkes csapatok mérték össze tudásukat a bibliaismereti vetélkedőn.

November 21-én, vasárnap az istentisztelet elején a Halacska Óvoda két csoportja énekelt-verselt, az istentisztelet végén az ötven éve, illetve annál régebben konfirmált gyülekezeti tagjaink újították meg fogadalmunkat. A gyülekezeti teremben szeretetvendégség zárta a délelőtti gazdag programot.

November 23-án, kedden este, a Budafoki esték sorozat keretében Kellner András pszichológus – gyülekezetünk egykori tagja – tartott nagyon érdekes, tartalmas előadást „Bizalom és reménység a kamazskori krízisek kezelésében” címmel.

November 27-én, szombaton délután igen nagy számú résztvevő szorgoskodott az adventi koszorúk és egyéb díszek készítésére szolgáló kézműves alkalmon.

November 28-án, vasárnap délelőtt Pásztori-Kupán István, nyugalmazott nagyenyedi lelkész hirdette az igét. Délután a hittanos gyerekek verses zenés adventi műsorát láthattuk-hallhattuk..

December 4-én szombaton este 6 órakor a református vespera alkalmán vehettünk részt.

Összeállította Cavalloni Gyöngyi

Bizonyságtételek

Áldás, békesség!

Sok-sok évvel ezelőtt volt egy műtétem, ahol közölte az orvos nem lehet gyerekem. Ez egy nő számára a legnagyobb csapás, főleg ha nagy és szertő családja van. Mégis úgy történt, hogy várandós lettem, született egy gyönyörű lányom. Egyedülálló szülőként szerettem volna neki mindent megadni. Fontosnak tartottam, hogy olyan közösségbe kerüljön, ahol erkölcsös és becsületes emberek vannak. Így lettünk a Halacska Óvoda tagjai.

Mikor kijárta a lányom az óvodát, ez a kötél nem szakadt el. Most már én vagyok ennek a nagyon jó közösségnek az egyik tagja. Időközben Isten úgy irányította életünket, hogy szertő apát és férjet is kaptunk. Így vált bennem egyre erősebbé a hit, hogy Isten velünk van és vigyáz ránk.

A 139. Zsoltár 3-5. versében így olvashatjuk ezt:

*"Szemmel tartod járásomat és pihenésemet,
gondod van minden utamra.
Még nyelvemen sincsen a szó,
te már pontosan tudod, Uram.
Minden oldalról körülfogtál,
kezedet rajtam tartod."*

Gyenes Krisztina

Áldás Békesség!

Orehovszky Györgyné, Anna vagyok, 61 éves leszek decemberben, itt lakom Budán a Villányi úton.

Szeretném elmondani, hogy hogyan kerültem ide.

Sem apám, sem anyám nem volt vallásos, és ezért mi sem kaptunk vallásos nevelést a 3 testvéremmel együtt. Nem jártunk templomba, még a közelébe sem.

Azt, hogy most itt állok, köszönhetem az én drága fiamnak, Ábrahám Zsoltnak, és az én drága menyemnek Ábrahám Angélának, aki egyébként hitoktató, és több programot szervezett már a gyülekezetnek.

Ők voltak azok, akik engem elindítottak az Úrhoz vezető úton. Velük kezdtem templomba járni, és istentiszteletet hallgatni.

Amikor ide költöztek a kerületbe, akkor kezdtünk ebbe a gyülekezetbe járni. Minden alkalommal, lelkileg feltöltődve, vidáman mentem haza. Itt tanultam meg fokozatosan az imádságokat, és itt tanultam meg kottából énekelni. Van, amit már kívülről is tudok.

Amikor 2008.-ban Nagy Péter lelkész úr megkeresztelte nagyobbik unokámat, Ábrahám Norbertet, akkor éreztem, hogy Isten igéje elért a szívemhez. Nagyon furcsa érzés volt, gombócot éreztem a torkomban, és fojtogatott a sírás. Ekkor határoztam el, hogy felveszem a szent keresztséget, és szeretnék ide tartozni, ebbe a gyülekezetbe teljes jogú tagként. Jobb később, mint soha, még ebben a retro korban is.

Elkezdtem szorgalmasan járni tanulni, Nagy Péter lelkész úrhoz. Ezúton szeretném megköszönni azt a 2 és 1/2 évet, amit a tanításomra fordított.

Az Úrnak is köszönettel tartozom azért, hogy megismerhettem egy nagyon nagy tudású, igen művelt, jó humorú embert Nagy Péter személyében.

A mai napon beteljesült az álomom, és nagyon-nagyon boldog vagyok, hiszen nem is kívánhatnék ennél többet.

Ígérem, hogy jó keresztényhez méltón fogok élni, és viselkedni.

Köszönöm a figyelmüket. Áldás Békesség!

A bibliai „ki mit tud”-ról

„VETÉLKEDŐ” AVAGY BIBLIAI KI MIT TUD?

2010. november 13-án volt gyülekezetünkben az éves játékos „ki mit tud” vetélkedő, amelyen nagy örömünkre minden korosztály képviseltette magát, a legifjabbaktól, a legidősebbekig. A játékban 4 csoport vett részt. Az eredményben nem volt korkülönbség, senkinek nem volt szégyellnivalója. A játék igen jó, vidám hangulatban zajlott le, mindenki jól érezte magát.

Az izgalom, vidámság és sok nevetés mellett úgy gondolom - aki először vettem részt ebben -, mindnyájan gazdagabbak lettünk nemcsak bibliaismeretben, hanem az Ige nekünk szóló üzenetei révén is. Kiemelném a nem túl gyakran olvasott Jakab Apostol

levele öt fejezetének, valamint a gyakran olvasott, de mindig új Lukács evangéliuma szívet melengető történeteinek nekünk szóló üzeneteit. Sokáig voltunk együtt, amíg megbeszéltük az eseményeket, és úgy gondolom ez a szombat délután örömteli, vidám időtöltés volt, gondosan kerülvén a hasznos kifejezést, mert együttlétünk ennél több volt, nekem biztosan többet jelentett.

Szeretném, ha nem hangzana üres szóvirágnak, de úgy érzem igaz, nem voltunk egyedül. Valaki még együtt mosolygott velünk, és Ő nem csak a mosolygó Kálvin János volt templomunk előterében.

Arra gondolok, de jó is lenne, ha hazánkban és bárhol a világon minden vetélkedés hangulata ehhez hasonló lenne!

Osvalt Melinda

Az adventi készülődésről

Koszorúkötés közösségben

Advent első vasárnapján szokás meggyújtani az első szál gyertyát az adventi koszorún.

A koszorú elkészítése, mint általában az otthon lelki melegének a „biztosítása” az asszonyok (édesanyák, nagymamák) feladata. Gyülekezetünkben évek óta komoly hagyománya van annak a szép szokásnak, hogy az adventi időszak előtti utolsó szombaton összejönnek a hölgyek, és elkészítik a családjuk számára a koszorút.

Örömteli dolog, hogy évről évre egyre többen vagyunk. Olyannyira, hogy mostanra kinőttük a gyülekezeti terem asztalait – kb. ötvenen voltunk –, így a sörpadok ismét jó szolgálatot tettek. Külön öröm volt azt látni, hogy egyre több kislány (és kisfiú) csatlakozik édesanyjához, és így készülnek az alkotások. Élmény volt figyelni a kicsiny kezeket, és külön érdekes volt látni, hogy különböző személyiségű, habitusú anyukák, hogyan dolgoztak együtt, vagy nem csemetéikkel. Volt, aki örömmel mondott le az alkotás örömé-

ról, hogy átadhassa azt a gyermekének, és volt aki megtartotta inkább magának...

Ahhoz, hogy ez a délután gördülékeny legyen és mindenki elégedetten térjen haza komoly előkészítő munkára volt szükség. Egyrészt fel kellett térképezni az igényeket: hányan jönnének el. Azután be kellett szerezni a hozzávalókat, figyelembe véve a sokféle ízlést, és nem utolsó sorban az anyagi lehetőségeket, s ezekből a legjobbat kihozni. Miután megvoltak a hozzávalók, el kellett rendezni ízlésesen, úgy hogy mindenki hozzáférjen. Be kellett rendezni a termet, hiszen ez az alkalom nemcsak egy „egyszerű” kézműves délután. Ez valóban a ráhangolódás, az Úr érkezésére való figyelem kezdete. Égtek a gyertyák, idézeteket hallhattunk ide vonatkozó témájú versekből és természetesen a Szentírásból. És együtt voltunk. Együtt olyanokkal, akikkel gyakran találkozunk, és esetleg nemcsak az istentiszteletek alkalmával. Együtt olyanokkal, akikkel csak az istentiszteleteken találkozunk, összenézünk, köszönünk, tovább megyünk. És együtt olyanokkal, akiket talán még nem is láttunk, vagy ha igen, akkor is csak a „haj, de ismerős valahonnan” körbe tartoznak. Itt egy pár órára mindannyian egy közösséget alkottunk. Beszélgethettünk, ötleteket adhattunk, kaphattunk. Szívünk pedig egy kicsit az Úrra figyelhetett – ki segít.

Örülök, hogy sokadik alkalommal volt lehetőségem így kezdeni a karácsony előtti időszakot. Köszönöm a szervezők kitartó munkáját. Külön köszönet Rideg Erikának, aki nagyon gondos, és jó gazdája ennek a kedves női alkalomnak.

Vigné Sági Katalin

Ádventi gyermekműsor 2010. november 28.

Ádvent ünnepe mindannyiunk életében különleges, legyünk éppen gyermekek, fiatalok, felnőttek vagy sok-sok ádventet megélt, tapasztalt keresztyének. Istenre figyelés, hitbeli megerősödés, önvizsgálat, elcsendesedés, bizalom, várakozás, izgalom, türelem, kitartás, könyörgés, hála, világosság, szeretet jellemezheti napjainkat ezekben a hetekben, nem kapkodás, nem idegeskedés, nem pénzköltés... Mivel ebben a világban élünk, sajnos előfordul, hogy

nem mi vagyunk igazi ünneplésünkkel hatással a környezetünkre, hanem inkább minket is magával ragad az ünneprabló karácsonyi bevásárlási láz. Nagyon fontosnak tartom, hogy hívő keresztyéneként ne sodródjunk az árral, hanem sokkal tudatosabban figyeljünk Krisztusra, hogy ünnepeinkben és hétköznapjainkban ne a korszellem, hanem az értünk emberré lett Isten legyen az Úr! Akkor lesz szent és áldott az ünnepünk, ha arra figyelünk, Aki a legcsodálatosabb evangéliumot hirdette és hirdeti nekünk ádvent és karácsony idején, az ő örökkévaló szeretetéről szóló örömhírt!

Éppen ezért nagy öröm volt látni ádvent első vasárnapján délután a gyermekekkel, szülőkkel, nagyszülőkkel, gyülekezeti tagokkal megtelt templomunkat, és hallani a gyerekek és fiatalok szájából Isten dicséretét. Hiszen az igazi ünnep az, amikor mindannyian együtt figyelhetünk arra, Akinek gondja van kicsinyekre és nagyokra! A műsorban közel 100 gyermek szerepelt, néhányan sajnos betegség miatt nem tudtak eljönni. Voltak jelenetek, versek, imádás, zene és ének. Volt, amikor nevetve, volt amikor meghatódva gondolkodhattunk el azon, mi hogyan készülünk az ünnepre, mit adhatunk Jézusnak?

A jelenetek az ádventi várakozás változatos és gazdag üzenetére hívták fel a szereplők és jelenlévők figyelmét. Boldogfalva lakói című mesében az önzés helyett az adakozás, a kövek helyett a finom puha szörmécskék ajándékozása a szeretet megnyilvánulása, hiszen az önzés, a hideg kövek adása Bánatfalvává teszi az egykori Boldogfalvát. Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika című meseregényének 12 testvérről szóló részéből azt tanulhattunk meg, milyen hálások lehetünk a velünk együtt érző testvérekért, és mennyi fájdalomtól kíméljük meg magunkat, ha segíteni tudunk, ha nem egyedül, hanem együtt visszük a fát és megbízunk egymásban. A gondtalan pap tréfás történetében arra is figyelhettünk, hogy az imádságainkra a válasz nem mindig várakozásaink szerint érkezik, de az aggodalmaskodás helyett a bizalom a gondviselő Istenben vidámmá teheti a szívünket, és a legnehezebb helyzetben is bölcsességet kapunk. Móra Ferenc: Nyugtalan méhecske című meséje a türelmes várakozásra tanított minket, várjuk ki az alkalmas időt, hiszen mindennek rendelt ideje van, és a türelmetlenség veszélybe sodorhat minket is, mint a nyugtalan méhecskét! Az angyalok kórusa és a szavalókórus az ószövetségi próféciaíkból segített magasabb-

ról, mennyei távlatból megérteni az ünnepi igazi értelmét és üzenetét. A versekkel, imádságokkal az őszinte várakozást, karácsony titkát, Jézus születésének csodáját és az efelett érzett hálát, örömet ajándékozták a szereplő gyerekek a gyülekezetnek.

Ők is kaptak ajándékot egy – Németh Zsuzsa néni által készített – „mézi” figurát mézeskalácsból, ádventi igés naptárat és szaloncukrot, majd a szereplés izgalma után a szülők, nagyszülők által készített süteményt fogyaszthatták el a gyülekezeti teremben.

Köszönjük szépen mindazok munkáját, akik sokat fáradoztak azon, hogy ádvent első vasárnapján különleges, igazi ünnepet élhettünk át az Úr templomában.

Némethné Pötördi Zsuzsa néni „nemcsak” 100 ajándékot készített, hanem kigondolta, milyen jelenetek legyenek a műsorban, részt vett az összes próbán és megalkotta a jelmezeket is, köszönjük szépen! Köszönjük a gyakorlást, tanítást Becker Norbert Gyulának és Tordai Tündének, azt hogy „megmentette” a nyugtalan méhecskét, Nagy Péternek, a mikrofonok erősítését Tatár Leventének, az orgonálást Ábrahám Editnek, az angyalszárnyakat Lehner Zsuzsának, a koronát Nagy Évának, a szeretetvendégség előkészítését Jani Mariannának! Köszönjük szépen a szülőknek, nagyszülőknek a finomságokat, terítést és utána a rendrakást, a gyerekeknek a lelkesedést, tanulást, a családoknak a támogatást!

Isten tartsa meg a lelkesedést, szolgálatkészséget mindenkiben jövőre is!

Papp-Tóth Viola

Különleges adventi koncert December 11-én, szombaton délután 17 órakor A budafoki református templomban

**Beke Bea - gitár
Juhász Balázs - marimba**

Ismert részletek hangzanak el **Csajkovszkij Diótörőjéből**, **Muszorgszkij: Egy kiállítás képeiből**, átiratok **Sting** dalai-ból és karácsonyi dallamokból gitáron és egy afrikai eredetű ütős hangszeren: a marimbán. Felnőtteket, gyerekeket és a zenei érdekességre vágyókat egyaránt szeretettel várjuk!

Jövő évi programjaink tervezésekor vegyünk figyelembe a gyülekezet által tervezett táborok időpontjait!

Hittantábor 2011. június 27 - július 2.

Cserkész tábor 2011. július 5 - 15.

Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó 2011. július 19-23.

Családi, gyülekezeti táborunk 2011. augusztus 8-13.

A 2010. évre tervezett gyülekezeti programok

December 7. (kedd)	Presbiteri gyűlés, 19h00
December 11 (szombat)	17.00 Juhász Balázs és Beke Beáta koncertje
December 12. (vasárnap)	A Halacska óvoda új dolgozóinak fogadalmétele az istentisztelet keretében Nyugdíjas karácsony 15h00
December 15. (szerda)	10.00 óvodások karácsonyi istentisztelete a templomban
December 17. (péntek)	16.30 az Önkormányzat betlehemes programja a templom előtt 18.00 A Nádasi Kálmán Művészeti iskola karácsonyi koncertje I. rész
December 19 (vasárnap)	10.00 istentisztelet. Igét hirdet Csatai Viktória
December 20. (hétfő)	17.00 A Nádasi Kálmán Művészeti iskola karácsonyi koncertje II. rész
December 23. (csütörtök)	Szegénymissziós karácsony 18h00
December 24. (péntek)	15h00 Istentisztelet + gyermekprogram, szerepjáték felnőtt előadás, betlehemes 23h00 Istentisztelet
December 25. (szombat)	Karácsony 1. nap 10h00
December 26. (vasárnap)	Karácsony 2. nap 10h00
December 31. (péntek)	Évzáró istentisztelet 18h00 Ézsaiás ifi szilveszter
Január 1. (szombat)	Újév istentisztelet 10h00
Január 2. (vasárnap)	Úrvacsorás Istentisztelet 10h00

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
16.30 Dávid ifi
18.00 VITA ifi

Hétfő

18.30 Énekkar

Kedd

9.00 Baba-mama kör
18.00 Bibliaóra

Szerda

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
17.30 Gyülekezeti foci tornateremben
17.30 Női bibliaóra (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Bibliaóra
19.00 Ádám kör (kéthetente)

Péntek

18.00 Dániel ifi

Szombat

18.00 Vesperás istentisztelet (minden hónap első szombatján)

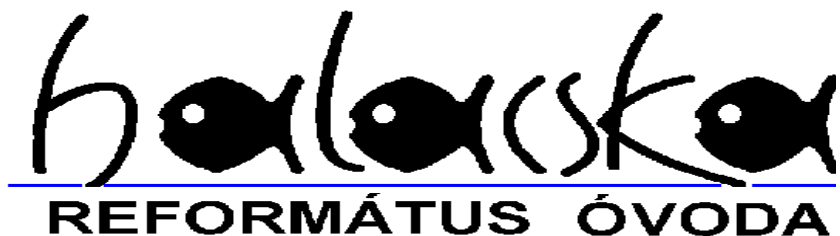
Az iratterjesztésben már kapható
a 2011-es bibliaolvasó kalauz és a Kálvin kalandárium

*****

A karácsonyi ajándékozáshoz sok új hasznos, érdekes, szórakoztató gyermek és felnőtt irodalmat, színvonalas zenei anyagot tartalmazó cd-ket és kazettákat kínálunk

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 2278
E-lel: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztorok: Nagy Péter és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Hitoktató: Becker Norbert
Diakónus: Jani Marianna
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu/>

Adventi készülődés

A napok egyre hidegebbek, egyre sötétebbek. Itt a tél. Lassan belépünk a decemberbe, ami elhozza nekünk az év legszebb ünnepét: a karácsonyt. Lázasan készülődés, adventi koszorú készítése zajlik minden családban, így nálunk, a Halacska óvodában is. Olyan jó együtt lenni! Olyan jó közösséghez tartozni! Együtt van gyermek, óvónő, szülő. Beszélgetünk, szórakozunk, és készülünk a karácsonyra. Hisz még annyi mindent kell csinálnunk! A lakás úszik, rendetlenség van, itt az ideje a nagytakarításnak. Azonban nekünk, keresztény embereknek, sokkal fontosabb a belső nagytakarítás. Legyünk készek az üdvözítő befogadására! Legyen ez az időszak egy reményteljes várakozás, tudatos és imáságos virrasztás. Jézus születése a világtörténelem legfontosabb pillanata. A vele való találkozás és benne Isten fiának felismerése életem legfontosabb pillanata lehet. Jézus elérkezik az én kis világomba. Elérkezik a Világba, ebbe a sokszor jeges, kemény világba, és elváltatja azt. Kívánom, hogy minden ember szívében szülessen meg Krisztus!

Tóth Annamária (óvónő)

Szülők írták az adventi kézműves délutánról

„Ez olyan, mint egy nagy fogadóóra!”

Az óvó néni vidám mosolya villant a fényképezőgép mögül, örökre megörökítve a pillanatot. A képen papa-mama-lánya-fia mézillatú gyertyát sodor advent égő jelképéül, miközben isszák gyermekeik nevelőinek szavait a mindennapok történeteiről.

Munkából fáradtan beesve az oviba, nem gondoltunk a közelgő ünnepekkel. Az ajtó mögött varázslat fogadott. Halk karácsonyi zene, a sütőben mézeskalács sül, lázasan válogató anyukák gondolatban már állítják össze az adventi koszorújukat. A gyerekek ide-oda cikáznak, nehezen döntenek, melyik csoportot válasszák a vonzóbbnál vonzóbb elfoglaltságok helyszínéül.

Varrott csillagok kerültek a karácsonyi szalvétatartóra, csillogtak az ízléses mintákkal lyuggatott, bibliai üzenetekkel ékesített képeslapok, kicsiny kezek gyúrták az ünnepi tésztát, hófehér gyöngyök formálódtak gyűrűkké a gyertyák köré...és nem láttam mindent, itt-ott leragadván....

Észrevétlenül lényegültünk át napi harcokban megfáradt emberekből az Isteni csodát váró, ragyogó tekintetű gyermekekké. Már csak négy hét. Mire a negyedik gyertyánkat is meggyújthatjuk az itt készült koszorúkon, minden alkalommal eszünkbe jutnak az együtt töltött órák. Az összetartozás, az egymás iránti figyelem és befogadás. Az Isteni terv egy piciny momentuma.

Áldásokban gazdag, hosszú életet kívánunk kedves óvodánkban és a benne munkálkodóknak karácsonyi ajándéku, viszonzásként.

A mi családunk az adventi várakozás feszült örömét ebben az évben az oviból csempészte otthonába és remélem, hogy ezt megtehetjük még legalább 3 éven át...

Szülőtársaim nevében szeretettel köszönöm az odaadó, lelkes munkát az óvó néniknek, az őket lelkesítő vezetőiknek, mentoraiknak, nem kevésbé család-

tagjaiknak, akik lehetővé tették, hogy szabadidejüket is feláldozzák a mi hangulatunk advent felé terelgetésének.

Isten áldja gyümölcsöző munkájukat! Mindenkinek örömteli gyertya-gyűjtogatást kíván,

Zimonyi Anikó, Napsugár csoport

Nekem nagyon tetszett!

Amikor megérkeztünk, már ünnepi hangulat fogadott minket. Igazi ünnepi illat, és forgotag.

A „Bárkában” jó volt látni a többi szülőt, akikkel hétköznap nem találkozunk. Bár csak egy pár szót sikerült váltani velük, az is jó volt (majd folytatjuk a teadélutánon). Jó lett volna Veletek is kötetlenül beszélgetni, de erre több óra is kevés lett volna.

A vásáros asztalnál kicsit nagy volt a tömeg, nehezen jutottunk hozzá az alapanyagokhoz, a gyerekeknek nem sok türelmük volt kívánni, amíg s szülők vásároltak. A rutinosabban már kis dobozkat vittek, amibe válogathattak. Jövőre mi is így teszünk!

A bőség zavarában nehéz volt választani, mit is készítsünk (a kézműveskedést inkább másnak meghagyó) kisfiammal. Sok szép lehetőséggel próbáltunk élni, de nekünk kicsit rövid volt az idő. Sebaj, itthon befejezzük!

Nagyon jónak tartom, hogy szinte minden alapanyagot a szülőknek kellett megvenni. Így nem volt gond abból, ki miből, mennyit készít. Annyit, amennyit kifizetett! Céges rendezvényeken volt az a rossz tapasztalatunk a kézműves foglalkozásokon, hogy akinek megtetszett valami, az nem tudott az asztaltól felállni, ezzel sokszor a többieket fosztotta meg az alkotás lehetőségétől. Itt ezt sikerült elkerülni.

Szép volt, jó volt, rövid volt! Tudom, hogy Nektek így is sok készülődés után, véget nem érő nap volt ez, de nekünk egy nagyon kellemes délután, ahol jól éreztük magunkat, és szívesen maradtunk volna még! Remélem, jövőre már többet tudunk Barnabással együtt alkotni!

Barnabás több időt töltött a földön játszva, mint az asztalnál, alkotva, de örülök, hogy azt láttam, bármelyik csoportban is vagyunk, mindenhol otthon érzi magát, felszabadultan játszik. Kicsit odajött, matatott valamit, majd visszament az ő kis „birodalmába”!

Köszönjük ezt a napot is, köszönjük, hogy ide járhatunk!

Tóthné Varga Edit, Bárka csoport

Gyerekek tanulják a karácsonyi ünnepre

Kisharang csoport

Zengjenek a harangok!

Zengjenek a harangok! Zengjen hálaének:
Dicsőség magasban az ég Istenének!
Szeretet ünnepén Megváltó született,
Akiben testté lett az igaz szeretet.

Betlehemi csillag, ragyogd be az utat,
Amelyen az ember Jézushoz eljuthat.
Szeretet szent lángja világíts, melegíts!
Hozzája eljutni utunkon Te segíts!

Ajándékul neki a szívünket visszük,
Hogy igaz Megváltónk tiszta szívvel hisszük:
Győzzön a szeretet! Legyen áldott béke!
Legyen mindig boldog karácsony emléke!

Napsugár és Balambér csoport

°BIM~BAM, BIM~BAM /9.

Bim - bam, bim - bam, lágyszóla kis ha-rang, Messze csenga bú - vös hang: Ünnepnep van.

Bárka és Szőlőfürt csoport

Dsida Jenő: Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese, áhítat
minden szívet átítat.

Pásztorjátások be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csodaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született!

Szivárvány és Felhőcske csoport

LÁGYAN HULL A HÓ /4.

Lá-gyan hull a hó, Né-mán nyugszik a tó,
Lá-gyan hull a hó, Né-mán nyugszik a tó,
Lá-gyan hull a hó, Né-mán nyugszik a tó,
Hó - le - pel az u - ta - kon. Jé - zus jön, ö - rülj na - gyon.
Hó - le - pel az u - ta - kon. Jé - zus jön, ö - rülj na - gyon.
Hó - le - pel az u - ta - kon. Jé - zus jön, ö - rülj na - gyon.

2. Szívem felmelegül,
Búja, gondja elül,
Az élet terhe se' nyom.
Jézus jön, örülj nagyon!

3. Szenteste közeleg,
Zeng az angyalsereg,
Víg ének ajkaikon:
Jézus jön, örülj nagyon!

Csillag és Angyalka csoport

Mennyből az angyal

Menny-ből az an - gyal le - jött hoz - zá - tok,
Pász - to - rok, pász - to - rok, Hogy Bet - le - hem - be
si - et - ve men - ve Lás - sá - tok, lás - sá - tok!

Istennek Fia, aki született Jászolban, jászolban,
ő lesz tinéktek Üdvözítőtek Valóban, valóban.

Mellette virraszt az édesanyja, Mária, Mária.
Széna közt fekszik, jászolban nyugszik Szent Fia, szent Fia.

A gyermek Jézust mindnyájan együtt Imádjuk, imádjuk!
A nagy Úristent ilyen nagy jóért Mind áldjuk, mind áldjuk!

Karácsony (vers)

Karácsony ünnepén olyan boldog vagyok,
Van sok szép ajándék, a karácsonyfa ragyog.

A legszebb ajándék: Jézus megszületett,
Vele jött el közénk, az igazi szeretet!

Szivecske és Balambér csoport:

Ének: Karácsony, karácsony... (JÉ 18.)

Karácsonyi köszöntő (vers)

Karácsony szent ünnepén szívből azt kívánom,
Legyen béke a szívekben, s az egész világon.

Szülessen meg az Úr Jézus mindenki szívében
Töltse be az egész földet igazi, szent béke!

Gyerekszám – Aranyköpések 2010

Bulcsú miközben a levessel teli kanalat Vince szájához tartotta:

– Dugd már bele a nyelvedet! Finom!

*****

– Vera néni! Én kérek nokit (nokedlit!) meg husot!

*****

– Én nem fáradok el! – Dani

– Én sem, mert kemény vagyok, mint a beton! Nem is, mert a kő, az keményebb! – Bulcsú

*****

Csongi imádkozik:

–Köszönöm Istenem, hogy apa vett nekem TV-t, mert a másik romlott volt!

*****

– Ági! A Jácint pont 8 cseppet pisilt ki!

*****

– Hányszor mondtam már el neked Gábor, hogy mit kellene csinálni?

– 55-ször...

****

Dorgálás után egyetlenegy perccel:

– Nos, Gábor mondd el szépen Csongornak, hogy miről is beszélgettünk az előbb!

–Elfelejtettem...

*****

Óvodai lelki problémák:

– Mi a baj Gábor?

– Ezek a fiúk teljesen tönkretesznek...

*****

Kompótkészítés alkalmából:

– Gyerekek mi kell a kompóthoz?

– Alma! Víz! Cukor! Fahéj!

– És még? Ez a fűszer hasonlít a szeghez.

– Csavaaar!

– Nézd milyen jól egyen tudok súlyozni!

*****

– A sűrű ellentéte: sűrűtlen.

*****

– Én szeretem az állatokat! (Ivett)

– Én a virágokat szeretem! (Kriszti néni)

– Én meg a szép lányokat szeretem! (Ákos)

*****

– Hol dolgozik apa?

– Egyetemen.

– Mit dolgozik?

– Hát dolga van.

*****

– Balázssal fogok megházasodni!

– Az mit jelent?

– Majd anya elmondja, ő jobban tudja!

*****

– Ki dolgozik a templomban?

– Isten!

*****

Október 23-án zászlót lobogtatott minden gyerek és közben beszélgettünk a szabadságról is. Később a csoportban Kincső leejtette a zászlót és felkiáltott:

– Jaj! Leesett a szabadság!

*****

Sétáltak kint a gyerekek. Az óvó néni mindent megmutatott: ez az úttest, ez a járda, ez a zebra...

Az óvodába visszaérkezvén öltözés után a dajka néni megkérdezte tőlük:

– Milyen állatokat láttatok a séta során?

– Zebrát!

*****

– Aki szépen betakarozik és elalszik azt megdicsérem az anyukájának!

– Az én anyukámat is megdicséred?

*****

Az alvásidő alatt a gyerek kérdezi:
– Most már föl lehet ébredni?

*****

A magnót a mese hallgatáskor a babaházba tettük. Erre az egyik gyerek így szólt:
– Nézd! Beköltözött a babaházba a zene!

****

– Milyen volt Szabi születésnapja?
– Csokis!

*****

– Mikor lesz már kész az áhítat?

*****

– Bárcsak lenne buszjegyem, hogy hazamehessek!

*****

Óvó néni: – Hát ez szörnyű!
Bogi: – Láttál egy szörnyet?

*****

– A ruhák között tanultam a hajtogatást!

*****

– Nekem anya mondta, hogy nem akarok itt aludni!

*****

– Annamari néni! Te nagyon jó gyerek vagy!

*****

– Lerajzolhatom az egész rajzcsaládomat?

*****

– Anya vett gyurmát és kikészítettük az egész családot!

*****

Dóri néni beteg volt és felhívtuk telefonon.
Szabi ezt kérdezte tőle:
– Dóri néni! Hány kiló a lázad?

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
Halacska Református Óvodája
1221 Budapest, Törley tér 3-4.
Tel. 06 (1) 482 02 24
Email: halacskaovi@freestart.hu